

Om at finde vand

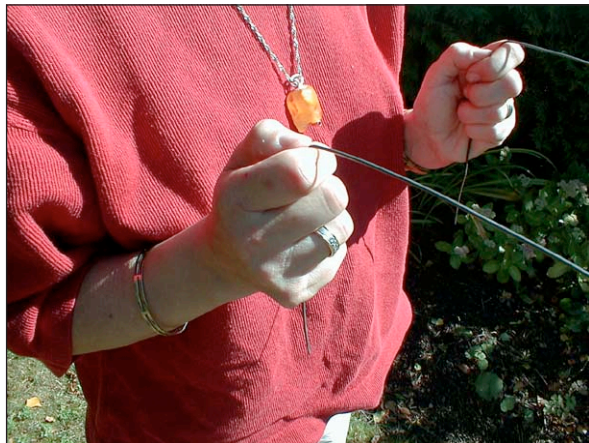
En dag for knap en halv snes år siden lærte V at lede efter vand i jorden efter “renseribøjle” metoden. Hurtigt blev hele familien samt “resten af vejens beboere” involveret, for det viste sig, at metoden var nem lært! Men selv om der var tydelige

signaler, så fik vi dengang aldrig undersøgt, om metoden virker.

Forleden dukkede pindene op igen og vi gik i gang med at prøve, om vi stadig mestrede vandsøgning ...

Vandsøgepindene er to stykker ståltråd, som begge er bøjet i en ret vinkel. De korte stykker er håndtag, der er omkring 20 cm lange. De lange stykker er ca. 75 cm. Ståltråden er knap 2 mm tyk.

Man tager en søgepind i hver hånd, holder afslappet om håndtagene og drejer retter pindene parallelle fremad. Efter et halvt minuts øvelse er man klar til at prøve at gå en tur med pindene. Stift i blikket, men fattet ...

Så er det, at man kan komme ud for, at "nogen" tager fat om pindene og dirigerer dem mod hinanden så de krydser. Det virker noget overraskende, hvis det sker og specielt overraskende, at de retter sig parallelt igen, når man går videre.

På tværs af græsplænen var der et bestemt sted et særdeles tydeligt udslag. Efter i en uges tid at have sat små pinde og lagt hemmelige sten for at kontrollere, at det var samme sted hver gang, var nysgerrigheden pirret så meget, at der måtte gribes til en egentlig kontrol: Hvad var det, som gemte sig dernede?

Spaden og trillebøren blev fundet frem, for nu skulle der graves hul ...

Grave-registrering den 19. 8. 2000:

- Øverst er et 20 cm tykt muldlag med friske træerødder. Normal fugtig.
- Så kommer et fyldlag 30 cm. Moræneler med sten, en del flint. Normal fugtig. Hårdt at komme gennem. Fremmede genstande; men ingen rødder.
- Et tyndt muldlag – 10 cm – med mange friske træerødder. Aldeles uden fugt – forbløffende tørt.
- Endnu et fyldlag af moræneler med sten – 25 cm. Lidt mere fugtig. Knap så hård. Fremmede genstande; men ingen rødder.
- Tynde lag af kompakt sortbrunt plantemateriale, strå af en slags. Stumper af brændt, savet træ og småpinde. Formentlig et brandlag.
- Nu ca. 130 cm nede. Sjaskvådt. Grave-redskabsskifte: Fra spade til kloarkrenser.
- *Et omkring 10 til 15 cm tykt lagt af ikke forrådnede stråstumper. Brune uden*

lugt. Vandfyldt. Fremmede genstande, ex. glasstykker.

- *Nederst et lag vandfyldt ler som er nemt at presse kloarkrenseren ned i.* Brunt med spredte gamle urteplante rødder – ingen fremmede genstande blev truffet.
- Max gravedybde 175 cm.
- Vandspejlet er 130 cm under overfladen.
- *Vandet ser helt klart ud.* Temperatur 12,5° Celsius. Ingen lugt. Ved kogning udfældes kalk; men der er ingen lugt.
- UTM-ED1950: 33UUB3393094748

Der er mærkeligt:

- I betragtning af, at grunden tidligere har været en del af jorden til nabohuset er det påfaldende, at der ikke blev fundet et dyrkningslag bortset fra det øverste. Der var forventet et underfyldlagene.
- Plantedelene i ca. 130 cm's dybde var så friske og uforrådnede, at de må have ligget under vand og uden ilttilgang. Det

drejer sig om mindst 33 år, da matrikelkortet er godkendt i 1966 og huset er færdigt i 1967.

Teori:

- *GRAVNINGEN MÅ HAVE RAMT NED I EN GAMMEL GRØFT, SOM ER BLEVET SLØJFET; men vandet siver stadig langs den gamle tracé – nu 130 cm under jordoverfladen.*

Supplerende påstand:

- Der er skam en rimelig sandsynlighed for, at vandsøgepindene rent faktisk virker!

Frits Lilbæk
voft • get2net.dk